

Sygn. akt XII C 442 / 18 (poprzednio I C 2180 / 16)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2018 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Krzysztof Rudnicki**

Protokolant: **Piotr Józwik**

po rozpoznaniu w dniu 07.09.2018 r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko **A. J.**

o zapłatę 198 590 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego **5 417 zł** kosztów procesu;

III. cofa zwolnienie od kosztów sądowych udzielone powodowi postanowieniem z dnia 28.03.2017 r. i nakazuje powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego we Wrocławiu **9 930 zł** nieopłaconych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód J. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. J. 198 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.04.2010 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że w dniu 22.01.2010 r. jako jego pełnomocnik zawarł z T. K. warunkową umowę sprzedaży, rep. (...) mającą za przedmiot nieruchomości powoda położoną w miejscowości K., gmina Z., oraz nieruchomości położoną w miejscowości L., gmina S.. Następnie w związku z nieskorzystaniem przez ANR z prawa pierwokupu ww. nieruchomości pozwany jako pełnomocnik powoda zawarł w dniu 23.02.2010 r. z T. K. umowę przeniesienia prawa własności nieruchomości w wykonaniu umowy sprzedaży warunkowej, rep. A nr (...). Zgodnie z postanowieniem § 8 umowy część ceny sprzedaży została przez T. K. przekazana bezpośrednio na rachunek bankowy pozwanego. Mimo otrzymania ww. kwoty z tytułu ceny sprzedaży pozwany nie przekazał jej powodowi. Powód wezwał pozwanego do zapłaty, ale pozwany nie ustosunkował się do wezwania, w szczególności nie uiścił żądanej kwoty na rachunek powoda. Pozwany w przeszłości kilkakrotnie zapewniał powoda, że przekaze mu środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości. W zaistniałej sytuacji nie budzi wątpliwości, że pozwany poprzez przywłaszczenie kwoty 198 500 zł i nierozliczenie się z powodem z przekazanych mu przez T. K. środków pieniężnych uzyskał korzyść majątkową, która mu się nie należy i w ten sposób wyrządził powodowi szkodę majątkową.

W odpowiedzi na pozew pozwany A. J. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

Pozwany zarzucił, że powództwo jest całkowicie bezzasadne, albowiem dochodzona przez powoda kwota 198 590 zł została przez pozwanego uiszczona w dniu 29.03.2010 r., co zostało potwierdzone oświadczeniem powoda. Podniósł, że do zawarcia umowy przeniesienia własności nieruchomości doszło dnia 23.02.2010 r., a powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. kwoty dopiero w marcu 2016 r. Doświadczenie życiowe wskazuje, że, gdyby pozwany nie rozliczył się z powodem, powód bez wątpienia dochodziłby swoich praw znacznie wcześniej, tym bardziej, że wskazuje on na swoją rzekomo trudną sytuację finansową. Postępowanie to stanowi kolejną próbę wyegzekwowania przez powoda nienależnych mu kwot przy pomocy aparatu wymiaru sprawiedliwości. Poprzednie postępowania (przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu I C 1900/14 i Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu I ACa 1001/16 oraz Sądem Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim I C 2146/13 i I C 2147/13) zakończyły się korzystnym dla pozwanego rozstrzygnięciami.

W piśmie z dnia 11.09.2017 r. powód podniósł, że pozwany jako wieloletni pełnomocnik powoda mógł dysponować kartkami z podpisem powoda naniesionymi in blanco. Powód zaznaczył także, iż zasady doświadczenia życiowego wskazują, że tak znaczna kwota pieniężna przekazywana jest na rachunek bankowy, a nie do ręki.

Na rozprawie dnia 10.11.2017 r. powód złożył umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości wraz z uzgodnieniami zawartą dnia 05.04.2010 r., mającą dotyczyć rozliczenia kwoty 198 590 zł.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Dnia 02.11.2009 r. A. S. oraz A. J. zawarli przed notariuszem P. G. we W., w formie aktu notarialnego rep. A nr (...), przedwstępną umowę sprzedaży.

A. S. zobowiązała się sprzedać A. J. niezabudowaną nieruchomość składającą się z działek gruntu nr (...), położoną w miejscowości G., gmina L., o łącznej pow. 10,9100 ha, objętą księgą wieczystą nr (...), za cenę 800 000 zł.

Strony zobowiązały się zawrzeć przyrzeczoną umowę sprzedaży do dnia 02.11.2015 r.

Tytułem zadatku kupujący zapłacił już 300 000 zł. Pozostała część ceny sprzedaży miała zostać zapłacona do trzech dni roboczych od dnia zawarcia umowy przenoszącej własność nieruchomości.

W zabezpieczenia zwrotu wpłaconych na poczet ceny sprzedaży kwot A. S. ustanowiła na nieruchomości hipotekę umowną kaucyjną na rzecz A. J..

/ dowód: umowa przedwstępna z dnia 02.11.2009 r. – k. 199-201 /

Dnia 08.12.2009 r. w O. J. S. jako sprzedający oraz A. J. jako kupujący zawarli w formie pisemnej przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości.

Przedmiotem umowy były nieruchomości rolne:

- w woj. (...), gmina Z., obręb K., o łącznej pow. 1,2700 ha – działki nr (...),
- w woj. (...), gmina S., obręb L., o łącznej pow. 32,7678 – działki nr (...),
- w woj. (...), gmina Z., obręb B., o łącznej pow. 4,1600 ha – działka nr (...).

Strony zobowiązały się do zawarcia umowy sprzedaży tych nieruchomości do dnia 31.03.2010 r. za cenę 20 000 zł, 240 000 zł i 55 000 zł.

Kupujący zapłacił sprzedającemu całą cenę w kwocie 315 000 zł.

/ dowód: umowa przedwstępna z dnia 08.12.2009 r. – k. 197-198 /

Dnia 13.12.2009 r. w O. J. S. jako sprzedający oraz T. K. jako kupujący zawarli w formie pisemnej przedwstępna umowę sprzedaży nieruchomości.

Przedmiotem umowy były nieruchomości rolne:

- w woj. (...), gmina Z., obręb K., o łącznej pow. 1,2700 ha – działki nr (...),
- w woj. (...), gmina S., obręb L., o łącznej pow. 32, (...) – działki nr (...).

Strony zobowiązały się do zawarcia umowy sprzedaży tych nieruchomości do dnia 31.06.2010 r. za cenę 26 987, 50 zł i 245 758, 50 zł.

Kupujący wręczył sprzedającemu zadatek w kwocie 5 397, 50 zł + 68 758, 50 zł.

/ dowód: umowa przedwstępna z dnia 13.12.2009 r. – k. 195-196 /

Dnia 21.01.2010 r. J. S. udzielił A. J. w formie aktu notarialnego sporządzonego przez asesora notarialnego Z. W., zastępcę notariusza B. R. w O., rep. A nr (...), pełnomocnictwa do sprzedaży w całości lub części:

- niezabudowanej nieruchomości rolnej położonej w obrębie K., gmina Z., woj. (...), składającej się z działek oznaczonych nrami (...) oraz (...), o łącznej pow. 1,2700 ha, KW nr (...),
- niezabudowanej nieruchomości rolnej położonej w obrębie L., gmina S., powiat (...), woj. (...), składającej się z działek oznaczonych nrami: (...) oraz (...), o łącznej powierzchni 32,7678 ha, KW nr (...),

za cenę i na warunkach według uznania pełnomocnika, w tym na rzecz pełnomocnika, również do odbioru i pokwitowania odbioru ceny sprzedaży.

/ dowód: pełnomocnictwo z dnia 21.01.2010 r. – k. 149 /

J. S. był studentem Wydziału (...)w O. na kierunku ochrona środowiska specjalność kształtowanie środowiska od 2008 r., w semestrze letnim 2009/2010 – II roku.

/ dowód: indeks powoda – k. 123-124 /

Dnia 22.01.2010 r. A. J. działający jako pełnomocnik J. S. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 21.01.2010 r., rep. A nr (...), oraz T. K. zawarli przed notariuszem J. K. (1) w O. w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) warunkową umowę sprzedaży.

A. J. w imieniu J. S. sprzedał T. K. nieruchomości:

- 1) położoną w miejscowości K., gmina Z., składającą się z działek nr (...) i (...) o pow. łącznej 1,2700 ha, stanowiącą pastwiska trwałe, objętą księgą wieczystą nr (...),
- 2) położoną w miejscowości L., gmina S., powiat (...), składającą się z działek nr (...) o pow. łącznej 32,7678 ha, stanowiącą łąki trwałe i nieużytki, objętą KW nr (...),

za łączną cenę 272 746 zł, w tym 26 987, 50 zł za pierwszą nieruchomość i 245 758, 50 zł za drugą nieruchomość.

Umowa została pod warunkiem, że Agencja Nieruchomości Rolnych nie wykona prawa pierwokupu na podstawie przepisów ustawy z dnia 11.04.2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego.

Strony wskazały, że kupujący zapłacił na poczet ceny 74 156 zł, w tym 5 397, 50 zł za pierwszą i 68 758, 50 zł za drugą nieruchomość, tytułem zadatku w rozumieniu art. 394 kc, oraz postanowiły, że reszta ceny w kwocie 198 590 zł zostanie zapłacona w terminie 14 dni od dnia uzyskania kredytu, nie później jednak niż do dnia 31.03.2010 r.

/ dowód: warunkowa umowa sprzedaży z dnia 22.01.2010 r. – k. 4-6 /

Dnia 23.02.2010 r. A. J. działający jako pełnomocnik J. S. oraz T. K. zawarli przed notariuszem J. K. (1) w O. w formie aktu notarialnego rep. A nr (...) umowę przeniesienia własności nieruchomości w wykonaniu umowy sprzedaży warunkowej.

Notariusz stwierdził, że Agencja Nieruchomości Rolnych po przesłaniu jej wypisów aktu notarialnego z dnia 22.01.2010 r. nie skorzystała z prawa pierwokupu.

A. J. w imieniu J. S. wyraził bezwarunkową zgodę na niezwłoczne przejście prawa własności nieruchomości na T. K..

Strony wskazały, że kupujący zapłacił na poczet ceny 74 156 zł, w tym 5 397, 50 zł za pierwszą i 68 758, 50 zł za drugą nieruchomość, tytułem zadatku w rozumieniu art. 394 kc, oraz postanowiły, że reszta ceny w kwocie 198 590 zł zostanie przez kupującego zapłacona bezpośrednio z przyznanego mu kredytu na konto nr (...) prowadzone w (...) na rzecz A. J., w terminie siedmiu dni licząc od dnia otrzymania tego kredytu, jednak najpóźniej do dnia 31.03.2010 r.

/ dowód: umowa przeniesienia własności z dnia 23.02.2010 r. – k. 7-10 /

Dnia 17.03.2010 r. T. K. uiścił zapłatę za grunty nabyte od J. S. umową z dnia 23.02.2010 r., rep. A nr (...), przelewem na rachunek bankowy A. J..

Dnia 29.03.2010 r. A. J. wypłacił ze swojego rachunku bankowego 337 000 zł.

/ dowód: polecenie przelewu – k. 147; wyciąg z historii rachunku bankowego – k. 148 /

Dnia 29.03.2010 r. A. J. przekazał J. S. gotówką 198 590 zł, co ten pokwitował.

Strony spotkały się we W. w restauracji (...) przy centrum handlowym (...).

/ dowód: pokwitowanie – k. 85; zeznania pozwanego A. J. – e-protokół z dnia

16.03.2018 r. 00:05:08-00:35:04 /

W okresie 01.-06.04.2010 r. A. J. przebywał w Kompleksie W. S. w P..

/ dowód: zaświadczenie z dnia 31.01.2018 r. – k. 194 /

Pozwany nie zawarł z powodem przedwstępnej umowy sprzedaży nieruchomości datowanej na 05.04.2010 r., w ramach której miałyby zostać dokonane rozliczenie kwoty 198 590 zł.

/ dowód: zeznania pozwanego A. J. – e-protokół z dnia 16.03.2018 r. 00:05:08-

00:35:04 /

Pismem z dnia 21.03.2016 r. pełnomocnik powoda skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty 198 590 zł wraz z ustawowymi odsetkami z tytułu ceny sprzedaży przekazanej mu jako pełnomocnikowi przez T. K. w związku z zawarciem umowy przeniesienia własności nieruchomości w wykonaniu umowy sprzedaży warunkowej z dnia 23.02.2010 r., rep. A nr (...).

/ dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 21.03.2016 r. – k. 11 /

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód dochodzi od pozwanego rozliczenia kwoty 198 590 zł, jaką pozwany, działający w charakterze pełnomocnika powoda, otrzymał od nabywcy nieruchomości sprzedawanej w imieniu powoda. Pomiędzy stronami nie było sporu co do tego, że pozwany reprezentował powoda w transakcji sprzedaży nieruchomości na rzecz T. K.. Pozwany zawarł w imieniu powoda umowę warunkową zobowiązującą do przeniesienia nieruchomości oraz umowę końcową przenoszącą własność. Stosownie do postanowień aktu notarialnego z dnia 23.02.2010 r. pozostała do zapłaty część ceny sprzedaży w kwocie 198 590 zł miała zostać zapłacona przelewem bankowym na rachunek pozwanego, nie później niż do dnia 31.03.2010 r.

Powód nie przedstawił żadnej umowy, z której miałyby wynikać zasady rozliczeń pomiędzy nim a pozwanym, w szczególności termin i sposób przekazania kwot pobranych tytułem ceny sprzedaży. Pozwany był pełnomocnikiem powoda, jednakże nawiązanie stosunku pełnomocnictwa, jakie następuje na podstawie czynności prawnej upoważniającej, nie daje podstawy do dokonania ustaleń w zakresie uzgodnień co do wykonania czynności, do jakiej pełnomocnik uzyskał umocowanie. W praktyce udzielenie tego rodzaju pełnomocnictwa, jak pełnomocnictwo do sprzedaży nieruchomości (poza osobami bliskimi) jest konsekwencją zawarcia umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług zbliżonej do umowy zlecenia. Zgodnie z art. 740 kc zleceniodawca zobowiązany jest wydać zleceniodawcy wszystko, co uzyskał w jego imieniu i na jego rzecz, w szczególności przekazać mu środki pieniężne otrzymane od osoby trzeciej.

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż pozwany wykazał należyte, iż swojego obowiązku dopełnił. Pozwany przedłożył datowane na 29.03.2010 r. pokwitowanie odbioru kwoty 198 590 zł w gotówce. W piśmie procesowym z dnia 11.09.2017 r. powód zakwestionował kopię pokwitowania. Natomiast po złożeniu przez pozwanego oryginału pokwitowania powód nie podjął już dostatecznej inicjatywy dowodowej służącej podważeniu prawdziwości i wiarygodności pokwitowania.

Powód nie stawił się także bez usprawiedliwienia na rozprawę dnia 16.03.2018 r., będąc prawidłowo wezwanym w celu przesłuchania. W ten sposób w istocie pozbawił się możliwości odniesienia się zarówno do dokumentów, jak i okoliczności podawanych przez pozwanego. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo, nie tylko na wskazany termin, ale także na kolejne, może działać wyłącznie na niekorzyść powoda – art. 233 § 2 kpc. Pozwany natomiast stawił się i złożył szczegółowe zeznania.

Mając na uwadze treść zeznań pozwanego w zestawieniu ze złożonymi do akt sprawy dokumentami Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, logiczne i rzetelnie obrazujące stan sprawy. W szczególności pozwany szczegółowo odniósł się do złożonego przez powoda dokumentu mającego świadczyć o zawarciu umowy przedwstępnej dnia 05.04.2010 r. Sformułowane przez pozwanego zastrzeżenia należy uznać za w pełni usprawiedliwione.

Pozwany wskazał na szereg wadliwości zarówno samego druku umowy, jak i treść zawartych w niej zapisów. Ocena całokształtu tych okoliczności w pełni uzasadnia obalenie wiarygodności i mocy dowodowej tego dokumentu.

I tak, należy się zgodzić z pozwanym, iż pierwsza strona dokumentu nijak nie przystaje do strony drugiej. Faktycznie strona pierwsza jest niewyjustowana, w przeciwieństwie do drugiej, zaś sam tekst wydaje się ściśnięty, co może sugerować, iż został dopisany w celu uwiarygodnienia zawarcia i treści umowy. Druga strona dokumentu jest tożsama z drugą stroną umowy przedwstępnej zawartej pomiędzy powodem a pozwanym dnia 08.12.2009 r.

Pomiędzy postanowieniami § 1-3 ze strony pierwszej a postanowieniami § 4-10 ze strony drugiej zachodzą również poważne sprzeczności dyskwalifikujące umowę.

I tak, w § 3 pkt 1 wskazane zostało, że 300 000 zł kupujący (pozwany) zapłacił w formie zadatku A. S. w dniu 02.11.2009 r., a sprzedający kwotę tę w formie zadatku przyjął od A. S. za zgodą kupującego, natomiast w § 6 sprzedawca

oświadczył, że kupujący wpłacił kwotę określoną w § 3 umowy i odbiór jej kwituje. Zatem albo strony uznały za zadatek 300 000 zł zapłacone do rąk A. S. dnia 02.11.2009 r. albo zadatek został wpłacony dnia 05.04.2010 r., czego zresztą nie mógłby pokwitować sprzedawca (powód) skoro sam umowy nie podpisywał.

W § 1 pkt 3 strony wskazały, że przedmiotem umowy jest uzgodnienie rozliczenia kwoty 233 700 zł. W dalszej treści dokumentu brak jest jednak jakichkolwiek postanowień dotyczącej tegoż rozliczenia. Zapis § 1 pkt 3 zdaje się sugerować, że rozliczenie miałyby nastąpić do dnia 15.05.2010 r., ale zupełnie nie wiadomo, w jaki sposób (gotówką, przelewem, jednorazowo, w ratach, itp.?). Pozwany trafnie zresztą zwrócił uwagę, że rozliczenie sumy 223 700 zł było przedmiotem postępowania w sprawie I C 1900/14.

Niespójne są postanowienia dotyczące terminu zawarcia umowy przeniesienia własności. W § 2 pkt 1 strony zobowiązały się do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości w formie aktu notarialnego do dnia 05.04.2011 r., zaś w § 3 pkt 3 – do zawarcia ostatecznej umowy przeniesienia własności w ciągu 30 dni od decyzji ANR o ewentualnej rezygnacji z prawa pierwokupu. Nie określono jednakże w ogóle terminu planowanego zawarcia warunkowej umowy sprzedaży.

Niezrozumiałe jest przywołanie w nagłówku umowy szczegółowych danych powoda takich, jak nr dowodu osobistego, pesel i adres, przy pominięciu nr dowodu osobistego pozwanego, a wskazaniu nie wiadomo po co jego NIP-u, oraz niewskazaniu w ogóle jakichkolwiek danych identyfikujących A. S.. Niezrozumiałe jest też wskazanie, że działa ona na podstawie pełnomocnictwa, bez żadnego oznaczenia tego pełnomocnictwa (daty, formy zawarcia, itp.), które miałyby zostać przekazane pozwanemu (po co? – w takich sytuacjach pełnomocnictwo należy okazać, ewentualnie przekazać jego kopię, zaś oryginałem musi posługiwać się pełnomocnik).

Można zgodzić się z pozwanym, że pierwsza strona umowy powinna być parafowana w celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości co do pochodzenia dokumentu od wymienionych w nim osób.

Można dodać, że umowa z dnia 05.04.2010 r. odwołuje się do notarialnej umowy z dnia 02.11.2009 r. zawartej pomiędzy A. S. a A. J., której to umowy jej strony nie rozwiązały. Co więcej, jeżeli zawarcie kolejnej umowy przedwstępnej miałyby być konsekwencją zmiany właściciela nieruchomości położonej w G., to wystarczyłoby zawarcie aneksu do pierwotnej umowy przedwstępnej.

Biorąc powyższe pod uwagę należy zgodzić się z pozwanym, iż dokument umowy przedwstępnej datowanej na 05.04.2010 r. jest niewiarygodny i nie może przemawiać za zasadnością twierdzenia powoda, że kwota 198 590 zł nie została rozliczona. Pozwany uwiarygodnił także, że w dacie, w jakiej miałyby zostać zawarta ta umowa, przebywał nad morzem.

W związku z tym Sąd uznał także za niewiarygodne zeznania świadka A. S., jakoby doszło do zawarcia takiej umowy i objęciem dokonany z pozwanym uzgodnieniami co do rozliczenia kwoty 198 590 zł. Można zresztą dodać, iż świadek jest matką powoda, osobą niewątpliwie zainteresowaną korzystnym dla niego wynikiem postępowania.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie świadka L. Z. na okoliczność zawarcia umowy przedwstępnej z dnia 05.04.2010 r., uznając tenże dowód za nieprzydatny dla dokonania ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy; nic nie wskazuje, aby ta osoba była zaangażowana w relacje stron, nie została wymieniona w żadnym dokumencie, w szczególności w umowie z dnia 05.04.2010 r.

Pozwany przedłożył pokwitowanie przekazania sumy pieniężnej. Opisał także okoliczności tegoż przekazania. Przedłożył ponadto wydruki z historii rachunków bankowych wskazujące, że dnia 17.03.2010 r. otrzymał przelewem na swój rachunek bankowy kwotę 198 590 zł od J. K. (2), zaś dnia 29.03.2010 r. wypłacił gotówką 337 000 zł. Tego dnia pozwany dysponował zatem środkami pieniężnymi w wysokości pozwalającej na pokrycie zobowiązania wobec powoda.

Z uwagi na złożenie wskazanych dokumentów przez pozwanego Sąd oddalił wniosek powoda o zwrócenie się do (...) S.A. o nadesłanie historii rachunku bankowego pozwanego, który to wniosek po pierwsze stał się zbędny, po drugie zaś – z uwagi na dyspozycję art. 105 prawa bankowego – Bank odmówiłby udzielenia informacji z powołaniem się na tajemnicę bankową.

Z kolei przedłożone przez pozwanego dokumenty w postaci aktów oskarżenia zdają się służyć wyłącznie przedstawieniu powoda w niekorzystnym świetle bez ścisłego powiązania z przedmiotem tej sprawy, nadto zaś dowodzą jedynie postawienia zarzutów, nie zaś dopuszczenia się opisanych w nich zachowań. Sąd uznał również, że dowody te nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Reasumując powyższe rozważania Sąd uznał, iż wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego nie dały podstaw do uznania żądania pozwu za należycie usprawiedliwione, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Pozwanemu jako wygrywającemu sprawę przysługuje na podstawie art. 98 kpc zwrot kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika ustalone zgodnie z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu – 5 400 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Sąd cofnął udzielone powodowi zwolnienie od kosztów sądowych i nałożył na niego obowiązek pokrycia nieopłaconych kosztów sądowych obejmujących opłatę od pozwu –

Postanowieniem z dnia 25.09.2017 r. powód został zobowiązany do złożenia:

- historii wszystkich rachunków bankowych prowadzonych na rzecz powoda oraz rachunków bankowych, w stosunku do których powód jest współuprawnionym z innymi osobami za okres ostatnich 18 miesięcy,
- zeznań rocznych PIT za lata 2015 i 2016,
- wyjaśnienia co do pominięcia w oświadczeniu majątkowym z dnia 19.01.2017 r. nieruchomości innych niż nieruchomość położona w L. przy ul. (...),
- wskazanie, jakiego rodzaju gospodarstwo rolne prowadzi powód,
- wskazanie, z jakiego sprzętu (pojazdów, maszyn i urządzeń) powód korzysta przy prowadzeniu tego gospodarstwa rolnego, oraz wartości tego sprzętu,

w terminie 14 dni pod rygorem cofnięcia powodowi zwolnienia od kosztów sądowych. Odpis postanowienia został doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 23.10.2017 r. Wyznaczony termin upłynął bezskutecznie. Powód nie złożył żądanych dokumentów ani nie wyjaśnił wątpliwości co do jego stanu majątkowego. Jako osoba posiadająca kilka lub kilkanaście nieruchomości i obracająca takimi nieruchomościami o wartości kilkuset tysięcy złotych, powód nie może zostać ostatecznie uznany za osobę ubogą, wymagającą korzystania z pomocy państwa w postaci zwolnienia od kosztów sądowych.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.